

ממישנתו של מייסדו
הכל פוי - והרשות נתונה.
ד"ר זוארץ
(ביום הבחירות)

על הבחירות

החמה טרם הפציעה. פועלי הנקיון, שהיו טרודים בפניהם הופתעו לראות את מכונית-השרד שהגיעה מפנית ה"רחוב ונעצרה ליד הקלפי הסמוך. נשימי תם של הפועלים נעתקה מהתרגשות. מן המכונית יצאה דמותו המפורסמת של מנהיגם הנערץ ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל, כשאריו מדדים אשתו מתוקה-נופך ו- בניו היתומים אסימון וז'יטון זוארץ.

המשפחה המכובדת נכנסה לקלפי כ- שבדיה ארגונים ובהם פתקי ז"ל ופנקסי שיקים. האחים זוארץ הציבו שולחן ב- כניסה אל הקלפי והחלו בעמל-יומם.

כל אדם שהגיע לקלפי קיבל חישיקל תשורה נאה מן המשפחה המלכותית: פתק ז"ל ושיק ע"ס 150- ל"י כשי צנוע על מאמציו.

רק לאחר שאזלו פנקסי השיקים ופת- קאות הז"ל, התפנתה המשפחה לצרכיה. איש איש נכנסו אל מאחורי הווילון. ראשון שילשל אסימון את פתק הז"ל שבידו, ואחריו המשפחה כולה. משיצא הד"ר ז"ל, נשלמה המלאכה כולה. וכך, עייפים אך מרוששים, חזרו לבסידם.

מכתב

למערכת

חיילים במודעות פירסומת

כצנחן בחזית, אני קורא לכל החב" רות המסחריות, ש"אימצונו" כרקע ל- מודעותיהן, לחדול ממנהג מונוה זה. איננו נמצאים כאן, כדי לקדם את מכי- רותיהן.

מ. ש.

(המכתב פורסם בידיעות אחרונות
26.12.73)

התנצלות

בחלק מגלינות "ZOO הארץ" מן ה- שבוע שעבר, לא נדפסה תמונתו של עמוס אטינגר בקטע העוסק בשירתו.

באמת שלא היתה לנו כוונה רעה. - הדבר קרה בנסיבות טכניות גרידא.

קוראים המעוניינים לקבל בכל-זאת את תמונת המשורר: אנא התקשרו אל ביתו בין השעות רבע לפני חצות ורבע אחרי המילחמה.

החטיף הפיקנטי

בואיג 747

הופיע! הופיע! הופיע!

אלבום שירי המחדל

טובי המבצעים במיטב השירים

על שלושה פשעי המשק
ביצוע: להקת הביצה ואשת-הגפרור

יש ערימה של דשא על
החברה

ביצוע: מקהלת הקיבוץ הארצי

שארם א-שייך, חזרנו אלייך
שנית

ביצוע: ש. גונן והמיגננות

פגשתיך בשדה טיל-תן

ביצוע: סאגר וארבעת השמלים

יונתן האוקטן

ביצוע: סנוול ושר

אני זוכר אותך מהמפולת

ביצוע: הטוב, הרע והמכוערת

חפש אותי

ביצוע להקת ה"מי אשם?"

השירים הוקלטו במסגרת פסטיבל שירי המחדל בקרב: פסטיבל שירי המחדל החסידי

מוגש ע"י הוצאת "עורב", ההוצאה שהגישה לכם את אלבום תמונת-המחדל, אלבום סיפורי-המחדל, אלבום מפות-המחדל, אלבום בדיחות-המחדל וכו' וכו'.

לעולם חוסן

ואם ממאן הפורקן לבוא, אפשר להיעזר גם במלים הרוטטות האלה:

השלימה ששים שנותיה, אמרו דברי השיר אך עוד שפעת סערה השחור כשהיתה. עוד וקופים יתייצבו קימורי שדיה שיש, בלא מחגורת להם וקופים יתייצבו. עוד עורה ללא קמט קולח אמברוזיה מעדני אלום. זה האוהבים, סיים השיר בקריאה של שמחה. זה האוהבים אשר מפני תאוה עזה לא יחתו - בואו לכאן, שכתו ששים שנותיה!

(ש.מ. עמ' 124)

אבל, למען השם הטוב, בל יעזו חיילי צה"ל לערער את חוסנם ע"י התבהמות אמריקאית בשלל צבעים ותנוחות.

כי סוד הגוף-החסון טמון בפין-רכרוכי, ונפש- חסונה בפיי-נפול.

ולזבולון המר ייאמר, שעל-מנת למנוע כל פגיעה אפשרית בכושר עמידתו של צה"ל, ולמחוק לאלתר כל שמץ של גירוי-חושים ברברי, לא די במילחמה נגד שפנפנות. יש לתת גם דוגמה אישית! שומא עליו לבטל מייד את האות זין, המתתנוססת לדראון בשמו הפרטי, ומגרה אלפי קטינים חסרי-ישע בכל החזיתות. יבוטל הזין מייד - כי מזה זה מתחיל.

וייקרא שמו בישראל - בולון המר. זך וטהור.

כמה טוב שיש בעולם משה שמיר וזבולון המר. כמה טוב שיש מי שעומד על מישמר המוסר, ומונע פגיעות הרות-גורל בחוסנו של צה"ל ובזקיפות קומתו. הרי תמיד ידענו שתאוות-הבשרים והפריצות היא-היא שעמדה מאחורי מחדל מילחמת יום-הכיפורים, והנה באה הגב-נשיא ועוד מוסיפה שמן למדורת תאוותם הבהמית של החיילים לבשר לבן, על-ידי מישלוח כמויות אדירות של שדיים (אם לא למטה מזה) נכריות, אל החזית.

אבל משה שמיר וזבולון המר לא נותנים. הם נגד. וטוב שכך!

שהרי גם באוננות צריך לשמור על הטעם הטוב, ועל הגאווה היהודית. וחיייל יהודי צריך שיאונן רק בחיקה של ספרות ישראלית שורשית ומקורית, כמה, למשל, לצילילי הקטע הענוג הבא:

גופה הצח נתגלה טפח ונתכסה טפחים. ביקשה באצבעותיה את עיניו, את ניצת זקנו, את פיו. גהר אליה כהות המושיע. מלוא עצמ, מלוא אוניו. להרוי-עין ריפרפו ריטיה השחורים, וחריצים קטנים נסתמנו במצחה המעוטר. זיעתה עלתה על לחיה, על פרכוסה. נפרע כלכל ראשה, והיתה בוכיה חרש ושוכבת בין זרועותיו. אמר יוסי, הוא מחלל שתיקתו לראשונה:

(מ"ך בשר ודם" מאת מ. שמיר, עמ' 12)